

JONA 1

Jona gehoorzaamt de Heer niet

1Op een dag kreeg Jona, de zoon van Amittai, een opdracht van de Heer. 2'Ga op reis naar Nineve. Waarschuw de mensen in die grote stad. Want ik heb gezien dat ze slechte dingen doen.'

(1-2)

3En Jona ging op reis, maar niet naar Nineve. Hij wilde naar Tarsis vluchten, zo ver mogelijk bij de Heer vandaan.

(3)

Jona kwam in de haven van Jafo. Daar vond hij een schip dat naar Tarsis zou varen. Hij betaalde voor de reis, en ging mee naar Tarsis. Zo ver mogelijk bij de Heer vandaan.

(3)

4Maar de Heer zorgde voor een zware storm. De zee ging zo wild tekeer, dat het schip bijna in stukken brak. 5De zeemannen werden bang, en iedereen riep zijn eigen god om hulp.

(4-5)

Ook gooiden ze alles wat aan boord was, in zee. Ze probeerden zo het schip te redden. Intussen lag Jona onder in het schip te slapen.

(5)

6De kapitein ging naar hem toe en riep: 'Lig jij hier te slapen? Vooruit, sta op, en bid tot je God om hulp. Misschien zal jouw God wel voor ons zorgen. Anders gaan we dood!'

(6)

JONA 1

Jona wordt in zee gegooid

1
De zeemannen zeiden tegen elkaar:
‘Wie is de schuld van deze ramp?’
Ze wierpen het lot.
Toen bleek dat Jona de schuldige was.

(7)

2
Ze vroegen Jona:
‘Waar kom je vandaan?
Bij welk volk hoor je?’

(8)

3
Jona antwoordde:
‘Ik dien de Heer,
de God van de hemel.
Hij heeft de zee en het land gemaakt.’

(9)

4
Toen de zeemannen hoorden
dat Jona voor de Heer vluchtte,
werden ze erg bang.

(10)

5
Jona zei:
‘Gooi mij maar in zee.
Dan zal de zee rustig worden.
Deze storm is mijn schuld.’

(12)

6
De zeemannen gooiden Jona in zee.
Meteen werd de zee rustig.
Ze kregen grote eerbied voor de Heer.

(15-16)

JONA 2

Het gebed van Jona

1De Heer stuurde een grote vis om Jona op te eten.
Drie dagen en drie nachten zat Jona
in de buik van de vis.

(1)

2Daar bad hij tot de Heer, zijn God.

3Dit is het gebed van Jona:

(2-3)

‘Toen ik bang was, riep ik naar u, Heer.
Van u kreeg ik antwoord.
Ik was bijna dood,
ik schreeuwde om hulp.
U hebt mij gehoord.

(3)

4U gooide mij midden in de diepe zee.
Het water was overal.
Hoge golven rolden over me heen.

(4)

5En ik dacht: U stuurt mij weg,
nooit meer zal ik uw heilige tempel zien.
6Het water sloeg over mijn hoofd.
De zee was overal om me heen.
Mijn hoofd zat vast in waterplanten.

(5-6)

7Ik ging naar de diepte,
waar de bergen beginnen.
Ik leek voor altijd gevangen
in het land van de dood.
Maar u, Heer, trok mij levend uit het graf.

(7)

JONA 2

Jona wordt uitgespuugd

1 Ik ging naar de diepte,
waar de bergen beginnen.
Ik leek voor altijd gevangen
in het land van de dood.
Maar u, Heer, trok mij levend uit het graf. (2:7)

2 Toen het einde van mijn leven kwam,
dacht ik weer aan u, Heer.
Ik bad tot u,
in uw heilige tempel hoorde u mij. (2:8)

3 Veel mensen dienen waardeloze goden.
Ze verlaten de God die helpen kan.
4 Maar ik niet!
Ik zal u met offers danken,
en een lied voor u zingen. (2:9-10)

5 Alles wat ik beloof, zal ik doen.
Want alleen u, Heer, brengt redding! (2:10)

6 Toen gaf de Heer opdracht aan de vis
om Jona uit te spugen. (2:11a)

Jona werd uit de vis uitgespuugd
op het land. (2:11b)

JONA 3

Jona gehoorzaamt de Heer

¹Voor de tweede keer kreeg Jona een opdracht van de Heer.
²'Ga op reis naar Nineve. Waarschuw de mensen in die grote stad. Vertel hun wat ik tegen je zeg.'

(1-2)

³Nu deed Jona wel wat de Heer gezegd had. Hij ging op reis naar Nineve. Nineve was een enorm grote stad: het duurde drie dagen om er helemaal doorheen te lopen. (3)

⁴Jona liep door een deel van de stad, en riep: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve helemaal verwoest!'

(4)

⁵De inwoners van Nineve geloofden wat God gezegd had. Ze besloten te vasten. En alle mensen trokken rouwkleren aan. Zo lieten ze zien dat ze spijt hadden van hun slechte gedrag. (5)

⁶De koning van Nineve hoorde wat er in zijn stad gebeurde. Hij stond op van zijn troon en trok zijn koninklijke kleren uit. Hij deed rouwkleren aan en ging in het stof op de grond zitten.
⁷Hij liet overal in de stad bekendmaken: 'Hier volgt een opdracht van de koning en zijn ministers: Niemand mag iets eten of drinken, ook de dieren niet.'

(6-7)

⁸En iedereen moet rouwkleren dragen, ook de dieren. Bid allemaal tot God. En laat niemand meer geweld gebruiken of andere slechte dingen doen.
⁹Misschien zal God dan zijn plan veranderen. Misschien zal hij medelijden met ons krijgen en niet meer kwaad op ons zijn. Misschien zullen we dan niet sterven.' (8-9)

JONA 4

Wat de Heer tegen Jona zei

¹Jona was daar helemaal niet tevreden over. Hij werd heel kwaad op de Heer. Hij wachtte buiten de stad en hoopte dat de Heer Nineve zou straffen.

(1)

²De Heer zei tegen Jona: 'Heb jij een goede reden om zo kwaad te zijn?' Jona zei niets.

(2-4)

³De Heer zorgde voor een wonder. Er groeide een plant boven Jona's hoofd. De plant gaf schaduw, zodat Jona blij was met de plant.

(5-6)

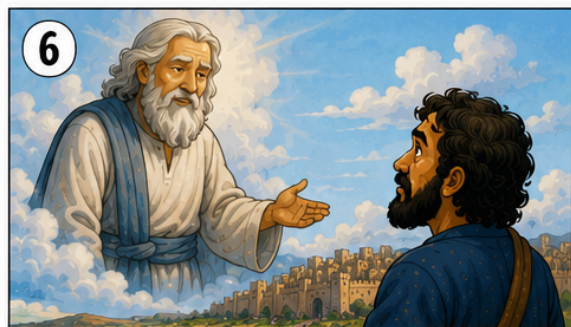
⁴De volgende dag stuurde de Heer een worm. De worm knaagde aan de plant, tot hij helemaal verdroogde. De plant ging dood.

(7)

⁵Toen de zon opkwam, werd het heel heet. Jona kreeg het benauwd. Hij wilde liever dood dan levend blijven.

(8)

⁶Toen zei de Heer tegen Jona:
⁹'Jij bent verdrietig om een plant die maar kort leefde. Maar Nineve is een grote stad, met veel mensen. Meer dan honderdduizend kunnen er niet goed en kwaad van elkaar onderscheiden. En ook de dieren moeten we niet vergeten. Daarom wil ik de stad niet straffen.'

(9)

JONA 4:1-11